

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 416

гр. Стара Загора, 19.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500191 по описа за 2026 година

Производството е по чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 248, ал. 3 ГПК.

Образувано е по подадена от ищцата П. П. М., чрез адв. А. Д. от САК, частна жалба срещу определение № 3751/30.12.2025 г. по гр. д. № 1525/2025 г. на Районен съд – Стара Загора, с което е оставена без уважение молбата ѝ по чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решение № 880/05.10.2025 г. по гр. д. № 1525/2025 г. на Районен съд – Стара Загора в частта за разноските.

В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното определение. Неправилно съдът е приел, че дължимото в полза на адв. Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв. възлиза на сумата от 480 лева с ДДС. Посочва се, че в случая съдът не е подложил на преценка разумния характер на разноските за адвокатско възнаграждение и по-конкретно - не е преценил положения от адвоката труд. В тази връзка в жалбата са изложени подробни съображения. Жалбоподателката моли въззивния съд да отмени първоинстанционното определение и да изменени решението в частта му за разноските, като присъди в полза на адв. Д. пълния претендиран размер на адвокатското възнаграждение с вкл. ДДС, съобразно уважените от съда искове в производството пред първата инстанция.

В законоустановения срок ответниците „И.А.М.“ АД и „Ф.Б.“ ЕООД не са подали писмен отговор срещу частната жалба.

Въззивният съд, като взе предвид доводите в жалбата и материалите по делото, достигна до следните фактически и правни изводи:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК от процесуалнолегитимирана страна и е насочена против подлежащ на обжалване съдебен акт, като е заплатена дължимата за разглеждането ѝ държавна такса.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по гр. д. № 1525/2025 г. на Районен съд – Стара Загора е образувано по искова молба, подадена от П. П. М., чрез адв. А. Д. от САК, с която са предявени следните обективно и субективно съединени искове: 1/ за прогласяване недействителността на договор за паричен заем № 4682350, сключен между „И.А.М.“ АД, в качеството на кредитодател, и П. П. М., в качеството на кредитополучател; 2/ за прогласяване недействителността на договор за предоставяне на парична гаранция № 4682350, сключен между ищцата и „Ф.Б.“ ЕООД; 3/ евентуален иск за прогласяване недействителността на отделни клаузи от договор за паричен заем № 4682350.

В исковата молба е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски и за определяне на адвокатско възнаграждение в полза на адв. А. Д. на основание чл. 38, ал. 1, вр. ал. 2 ЗАДв., както следва: 1/ 1707,31 лева с ДДС - по първия иск; 2/ 764,56 лева с ДДС – по втория иск; 3/ 539,12 лева с ДДС – по третия иск. По делото е приложен договор от 27.02.2025 г. за осъществяване на безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв., както и справка на НАП, от която се установява, че адв. Д. е регистриран по ЗДДС с идентификационен номер BG180672406.

С решение № 880/05.10.2025 г. по гр. д. № 1525/2025 г. Районен съд – Стара Загора е прогласил нищожността на сключения с „И.А.М.“ АД договор за паричен заем № 4682350 - на основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 22 ЗПК, както и на сключения с „Ф.Б.“ ЕООД договор за предоставяне на парична гаранция № 4682350 – на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, като на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв. е осъдил ответните дружества да заплатят в полза на процесуалния представител на ищцата - адв. А. Д. адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство в размер на 480 лева с ДДС.

С молба от 15.10.2025 г. ищцовата страна е поискала решението да бъде изменено в частта за разноските на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, като на адв. Д. бъде присъдено допълнително възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАДв.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното определение, с което искането е оставено без уважение, е правилно, като на основание чл. 272 ГПК, вр. чл. 278, ал. 4 ГПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

С оглед решение на СЕС от 25.01.2024 г., постановено по дело С-438/22 г., при определяне размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл. 38 ЗАДв., съдът не е обвързан от посочените в Наредба № 1/09.07.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения. Възнаграждението на адвоката следва да бъде определено при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, както и съобразно действително извършената работа.

Процесният правен спор пред Районен съд – Стара Загора е с ниска фактическа и правна сложност. По делото не е събран голям обем доказателствен материал – представени са единствено писмени доказателства.

По спорните въпроси между страните е налице многобройна съдебна практика, като първоинстанционното производство е приключило без усложнения след провеждане на едно открито съдебно заседание, в което страните не са се явили и не са изпратили процесуални представители. В тази връзка следва да се отбележи, че извършената от адв. Д. работа се изчерпва с изготвяне и подаване на исковата молба, както и на кратка писмена молба от 26.08.2025 г. за даване ход на делото и за разглеждането му в негово отсъствие.

С оглед изложеното, присъденото от районния съд адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв. в размер на 480 лева с вкл. ДДС в полза на адв. А. Д. се явява адекватно с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършената от адвоката работа.

Ето защо частната жалба е неоснователна, а обжалваното определение, с което е оставена без уважение молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК, е правилно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 3751/30.12.2025 г. по гр. д. № 1525/2025 г. на Районен съд – Стара Загора.

Определението подлежи на обжалване с частна касационна жалба пред Върховния касационен съд в едноседмичен срок от съобщението.

Препис от определението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____